

HOW MANY EGGS WILL IT TAKE TILL HE KNOWS
THAT TOO MANY BIRDS NEVER WILL BE BORN

Deze variant op een song van Bob Dylan schoot mij te binnen toen ik een tijdje geleden de wijziging van artikel 12 van het Vogelbesluit 1937 in handen kreeg.

Indit artikel wordt bepaald wanneer de raaptijd van kievitseieren aanvangt en eindigt.

Tot voor kort was dit: aanvang 1 februari; einde 13 april, met uitzondering van de provincie Friesland, waar men (met het oog op het bijzondere karakter van de eierzoecksport in deze provincie) nog een week door mocht gaan.

Met ingang van 1975 heeft de minister van CRM bepaald dat er kievitseieren mogen worden geraapt - let wel, met toestemming van de eigenaar of grondgebruiker - vanaf 1 februari tot en met ZES APRIL. Dit geldt voor het gehele land, inclusief de provincie Friesland.

Deze datum van 6 april is gekozen, omdat volgens de nota van toelichting, de minister vindt dat - ondanks het rapen van kievitseieren - de stand van de Kievit door vele andere factoren beduidend achteruit is gegaan.

"Daarnaast", zegt hij, "komt nog dat het zoeken van kievitseieren een steeds grotere verontrusting en versterking in het veld dreigt te worden, ook voor de andere weidevogels."

Deze door de minister gesignaleerde verontrusting is echter niets nieuws. Tenslotte wordt er door Jan en alleman door het veld gestruind, met mondelinge of schriftelijke toestemming en soms zonder enige toestemming. Deze laatste categorie is uiteraard zonder meer strafbaar.

"De langere weekeinden, langere vakanties en de sterk toegenomen motorisering" zijn uiteraard ook factoren, die een ongunstige invloed kunnen hebben; men trekt sneller het veld in. Is de raaptijd in de meeste provincies ten einde, of zijn er geen nesten met eieren meer, dan stapt men doolleuk in de auto en trekt naar een volgende plaats, om uiteindelijk in Friesland te eindigen; tenslotte kun je daar nog een weekje doorgaan. Door de wijziging voor het gehele land te laten gelden heeft men gezorgd dat uitwassen, zoals hierboven geschetst, niet meer of in mindere mate zullen gaan voorkomen.

En dan, wat doet men er mee? Worden al de eieren, die geraapt zijn ook door de rapers zelf gegeten?

Het antwoord is beslist ontkennend. Veeleer zal men zijn eieren trachten te slijten aan de delicatessenwinkels, welke daardoor in die maanden weer eens iets exclusiefs hebben. Hierdoor is natuurlijk het argument van het sportief eierzoecken verdwenen. Telkens weer worden wij met de neus op de feiten gedrukt: zodra het geld een woordje gaat meespreken, verdwijnt het sportieve element.

En doordat zóveel in hun vrije tijd het veld intrekken worden de andere weidevogels eveneens regelmatig verontrust of wordt het nest verstoord. Het zal duidelijk zijn dat dit niet bevorderlijk kan zijn voor het legsel.

Verder zegt de minister, "de hierbij voorgestelde (en dus nu aangenomen) beperking van de raaptijd moet tevens worden gezien als een bijdrage van Nederlandse zijde aan de harmonisatie van de maatregelen tot bescherming van de Kievit in het Benelux-gebied. Van Belgische zijde werd in dit verband reeds besloten tot een belangrijke beperking van de jacht op de Kievit; deze werd namelijk teruggebracht van zeven tot drie en een halve maand."

Een reden temeer, dacht ik, om van Nederlandse zijde ook iets te doen.

L.R.